

GÖDÖLLŐ ÉS VIDEKE

A PEST MEGYEI HÍRLAP KÜLÖNKIADÁSA

I. ÉVFOLYAM, 129. SZÁM

1974. OKTÓBER 30., SZERDA

Múzeumi hónap '74

Büszkén őrzik a múltat

Ha Isaszeg nevét hallja a magyar történelemben kicsit is járatos hazánkfi, azonnal az 1848-49-es szabadságharc nagy csatájára gondol: 1849. április 6-án a lendületesen előre törő magyar honvédsereg Damjanich és Klapka tábornokok vezetésével fényes győzelmet aratott az elbizakodott osztrákok fölött. A falu határában, egy dombtetőn messzire hirdető emlékmű jelzi a dicsőséges nagy eseményt. E nagyszerű győzelmek emlékét az isaszegiek azóta is büszkén őrzik, és utódaikra örökölni hagyják.

Az egyre szépülő és terebélyesedő faluban kőszálya hamarosan ráakadunk a szűkebb pátriájukat oly nagyon szerető helyi lakosság „kincses házára”, a falumúzeumra. Itt látható csak igazán, mennyire becsülik e településben a történelmi múltat, az ősök emlékét.

De vegyük sorba a látnivalókat!

Őskövületek, ütlegek

A múzeum épülete régi idők tanúja. Óreg, málladozó ház, valamikor orvosi rendelő volt. Felújítani nem nagyon érdemes, költséges lenne. A ház külső kopottas ruházata nem sejteti, hogy milyen fontos dolgok rejtőznek a kiállítási termekben.

Szathmári Zoltán múzeumvezető, a gyűjtemény létrehozója, idős korát meghazudtoló, nyugodtan mondhatjuk, a fiataloknak példát mutató, lelkesen fiatalos, odaadó, sok áldozatot vállaló munkájával gazdag gyűjtestet létesített a múzeumban. Ő kalauz benünket a régi tárgyak, emlékek között.

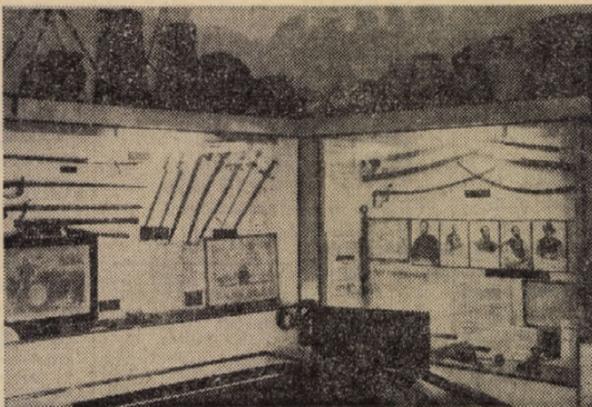
Az őskövületek a Pannon-tenger maradványai. A régészeti tárgyak az újkőkori és bronzkori népek ittélését bizonyítják. Ez a másfél kilos bronzsáskány ritka lelet, gyűjteményünk nagy értéke. Jeles hely volt már a középkorban is Isaszeg és környéke. Az Ákos-nemzetségi birtoka volt, templomát is emelték, melynek kövei a galgahévízi templomba épültek. A dímbes-dombos vidék látta a huszitákat, a Dózsa-féle jobbágyfelkelés idején pedig sereggyűjtő hely volt. Az üveg alatt látható kardok, ütlegek, fejszék súlyos harcok tárgyi bizonyítékai. A Rákóczi-féle szabadságharc idején is megfordultak itt harcoló csapatok. A nagy küzdelem emlékét hirdeti az eredeti Rákóczi-level.

Aztán a főhelyen láthatjuk az 1848-49-es események emlékeit. Az isaszegi vezénylő tábornokok képei mellett a nagyszerű győzelmet hírül adó korabeli újságok sokaságát, kardokat, pisztolyokat, puskákat, ágyugolyókat, és más emlékeket.

Tudományos munka

Az isaszegi munkásmozgalom történeti emlékei közül kiemelkednek az 1919-re, a Magyar Tanácsköztársaság dicső napjaira emlékeztető tárgyi dokumentumok.

A történelmi múlt páratlanul értékes emlékei mellett a népélet számos használati eszközei: korszok, tálak, fazekak, mozsarak, kőpülők sorakoznak katonás rendben a tárolók tetején.

Nagyon népszerű az isaszegi falumúzeum a lakosság körében. Ezt bizonyítja a múzeum baráti kör élénk tevékenysége is, mely összefogja a honismereti mozgalmat, továbbá irányítja a magyarlengyel történelmi barátság emlékeit összegyűjtők egyre szélesedő táborának.

A múzeum kiadvánnyal is rendelkezik. Továbbá megjelentették adattári értesítőjüket, amely a tudományos feldolgozó munka sokrétűségét igazolja. Így kapcsolódik szerves egységbe a múzeumi gyűjtő- és tudományos tevékenység a közművelődési munkával, melynek célja a történelmi múlt megbecsülése, a hazaszeretetre és a szocialista interacionalizmusra nevelés.

E sokrétű és gazdag eredményű munkát látva már

csak egy kellene a teljességhez, és ez: új épület a nagyszerű isaszegi falumúzeumnak.

Asztalos István

Csütörtökön előadás

Politikai akadémia

Az MSZMP gödöllői járási bizottsága az idei pártoktatási évben politikai akadémiát indított a járás párt-, állami és gazdasági vezetői részére. Az első előadásra október 31-én, csütörtökön délután kerül sor, amikor dr. Szántó György, az MSZMP KB politikai főiskolájának tanszékvezetője, a Földközi-tenger térségének társadalmi, politikai és munkásmozgalmi kérdéseiről beszél.

Negyven fejezet a jelenről, távlatokról

Egy könyv az MGI-ből

Összehordják: a fiatalok

... 314, 315, 316, 317, 318... Tévedés ne essék, nem forgalomszámiláson jártunk. A helyszín, ahol nemcsak a tárgyak száma, de pontos sorrendje is fontos, a Mezőgazdasági Gépkísérleti Intézet egyik tanácsterme. Az egymáshoz tolt asztalokon az intézet kutatói által írt — s már a sokszorosított gépet elhagyott — nagyobb lélegzetű szakmai kiadvány lapjai sorakoznak kiterítve. Már nem sokáig. A sorbarakott lapozlopok mellett haladva, fűrgé kezű fiatalok szedik „könyvvé” a lapokat.

Harmadszor

A teljes napot kitöltő munkáról Szabadi Lászlót, az intézet KISZ-alapszervezetének termelési felelősét kérdeztem.

— Alapszervezetünk tagjai tízezer forintos társadalmi támogatást vállaltak a VDK-ban magyar segítséggel épülő Magyar-Vietnami Barátság nevet viselő ezerszemélyes szakmunkásképző iskola létrehozásában. Ezt mi úgy teljesítettük, hogy kommunista szombatokat szerveztünk. Intézetünk vezetősége ránk bízta az MGI háziyomdájában készülő 915 oldalas, s majd 3600 példányban megjelenő „Magyar mezőgazdaság erő- és munkagéprendszere” című kétkötetes kiadvány újnevezett összehordási munkáját.

Ami pedig a készülő kiad-

ványt illeti, az minden bizonnyal nagy érdeklődést vált majd ki a szakemberek körében. Elkészülte után eljut az ország valamennyi jelentős gazdálkodó, tervező és szakigazgatási szervéhez. A magyar mezőgazdaság erő- és munkagéprendszere című kiadványt harmadikban készíti el az MGI. Ebben termelési ágazatonként dolgozták fel a gépesítés jelenlegi helyzetét, s az intézetben folyó kutatómunka eredményeire támaszkodva javaslatot tesznek az ötödik ötéves terv idejére szükséges gépek számára, nagyságrendjére. Vázolják a hatodik ötéves terv időszakában szükséges gépekkel kapcsolatban várható mennyiségi és minőségi igényeket.

Komplex gépesítés

A kidolgozás során a gépesítés szerepének tisztázása mellett a termelés egyéb fontos tényezőire is tekintettel voltak. Mindenekelőtt arra, hogy a fogyasztói igényeket úgy lehet a továbbiakban is kielégíteni, ha sor kerül a nagyobb hozamértékű fajták alkalmazására, az intenzív tápanyag visszapótlására, a világszínvonalat megközelítő talajjavításra, öntözésre és növényvédelemre, valamint olyan termelési technológiák bevezetésére, amelyek a veszteségeket a minimumra csökkentik.

GYORSJELENTÉS A FÖLDEKRŐL

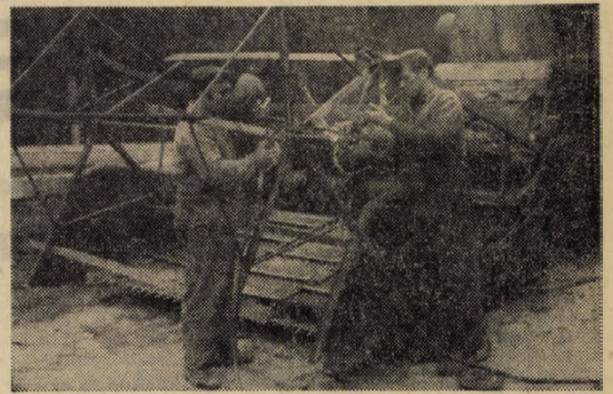
Túl vannak a vetés felén

Újra fordult az időjárás. S bár napok óta lógott az eső lába — sőt vasárnap éjjel még esett is —, titokban minden földeken dolgozó reménykedett, hogy a munka dandárját végre már szárazon fejezhetik be. Kedden hajnalban nekikeseredett az idő, csendes, hideg eső kezdett hullani, amely kedden délelőtt néhányszor fűrgé záporrá is erősödött. A mezőgazdasági dolgozók legfeljebb az ablakok mögül nézheték az esőverte földeket.

A gödöllői Petőfi Termelőszövetkezet szerencsés helyzetben van magasabb fekvésű homokos talajával, ahol még ilyen mostoha körülmények között is folytathatták kedden délelőtt a talajelőkészítést a vetéshez. Elhatározták, hogy csütörtökre, de legkésőbb péntekre befejezik a vetést. Sok nincs hátra, hiszen a vetésre tervezett 238 hektárból már csak 30 van hátra, s az eső csak eláll, hogy ezen a maradék földön eldughassák a magot. E gazdaságban egyébként szombaton kezdték meg a kukorica törését. Négy hektárról tudták csak leszedni...

A galgahévízi egyesült Összefogás Termelőszövetkezet cukorrépa-földjéről tegnap, kedden reggel valósággal elűzte az eső a segítségül érkezett nyolcvan gödöllői egyetemistát. A munka persze nem benuit meg teljesen, a kölcsön kapott öt billenős ZIL tehergépkocsi a makacs eső ellenére is szorgalmasan hordta ki a földekről a kupacba szedett cukorrépa. A dolgozók meg valóságos készültséget tartottak, várták, hogy elálljon az eső. Megjegyzendő, hogy több helyen nem is várták hiába, mert kora délután néhol abbahagyta az esést, másutt csak szemetelt.

A galgahévízi Rákóczi Termelőszövetkezet nem igényelt segítséget, mert ahogy mondtani szokás, házon belül, megfelelő átcsoportosítással, munkaszervezéssel megoldották a betakarítást. A vasárnapi, a hétfői jó időt kihasználták, serényen dolgoztak, és volt olyan nap, amikor 5 vagon burgonyát és ugyan-csak 5 vagon sárgarépa tudtak betakarítani. Az őszi kalászosok hatvan százalékát elvetették, a vetőszántás teljesen készen van. A gazdaság sok kötött talajjal rendelkezik, így tegnap ők el sem tudták kezdeni a munkát. De

Persze, akadnak másfajta gondok is... Ime, a mogyoródi Arany János Termelőszövetkezet két dolgozója, Mihály Bertalan és Kurtis Endre hegesztik a kukoricakombájn eltört motortájt.

Barcza Zsolt felvétele

nemcsak az időjárásra harragszanak, hanem a Nagykőrösi Konzervgyárra is, ahol nehezeztelnek a gazdaságra, mert letisztítatlanul, sárosan küldik a répát. Ezért a gyárban kevesebbet is számolnak a hektáronkénti termésért. A

gazdaságban persze már ezt sem bánják, vagy helyesebben, nincs idejük ezzel törődni. Örülnek, ha a jobb időjárást kihasználva, minél többet ki tudnak hozni a földekről.

(f. b.)

SPORT + SPORT + SPORT + SPORT

A nagy csata után

Gémesesi Csaba harmadik

Országosan ismert sportegyesületek, klubok vívói gyűltek össze a gödöllői Agrártudományi Egyetem tornatermében a Pest megyei Vívószakszövetség és a GEAC által meghirdetett országos másodosztályú egyéni kardvívóversenyre.

A Honvéd, a Vasas, az OSC, a BSE, a KSI, a Pécsi EAC, a Nagykanizsai MÁV, a Zalaegerszegi Dózsa, a Budapesti MEDOSZ, a Székesfehérvári Alba Regia és a Gödöllői EAC összesen 43 versenyzője vívott nagy csatát.

— Versenyünk jól sikerült, színvonalas volt — nyilatkozta Cserhidy Attila, a megyei vívószakszövetség elnökségi tagja. — Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy a döntőben többen azonos számú győzel-

met értek el, közöttük a találatarány döntötte el a végső sortrendet. Az pedig külön öröm számunkra, hogy a patinás egyesületek versenyzői között az igen értékes harmadik helyet Gémesesi Csaba, a Gödöllői EAC versenyzője szerezte meg.

A döntő után így alakult ki a végső sortrend (zárójelben a versenyző döntőbeli győzelmeinek száma):

1. Zsoldos Sándor OSC (7)
2. Fehér Gábor, Honvéd (6)
3. Gémesesi Csaba, GEAC (5)
4. Schirm Siegfried, Dújv. (4)
5. Pallai Zsolt, Vasas (4)
6. Komma Péter, BSE (4)
7. Szikora Attila, Honvéd (4)
8. Resch Béla, Honvéd (2)
9. Oszváth Károly, BSE (0)

F. L.

A magányos parkoló

Ismerős emberi gyöngöseség... Eléggedetlenül követelünk, vagy vaddalozva kritizálunk valamit. Ezután tudomásul vesszük a hibák kijavítását, de ezt persze már csendben. Úgy, mint ami már szót sem érdemel.

Esztendőnkön át szorgalmasan reklamáltak a gödöllői autósok és gyalogosok. Micsoda dolog az — mondták —, hogy a Gödöllői Étterem előtt a mély garázkövek, a tengelytörő hepehupákon, eső idején pedig bokáig érő sárban kell parkozni a gépkocsiknak. Az autótulajdonosok átkozódtak, amikor ki kellett itt szállniuk, ismerősök és idegenek mutogatták egymásnak ezt a parkolózt, mint a város szégyenfoltját. S lám, e mérges kis írás elején leírt bölcsesség ezúttal is valóra vált. Mert mi van most? A gyalogosok ügyet sem vetnek erre a parkírozóra, az autósok pedig zokszó nélkül daqasztják a sarat, ha kiszállnak, és szitkozódás nélkül miniatúrák a ruáókat parkírozás közben. S miért van ez a változás?

Az étterem túloldala, e parkírozótól talán negyven méterre, a Városgazdálko-

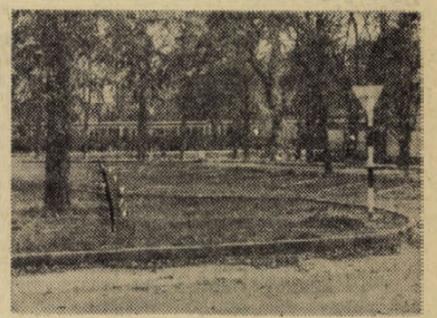
dási Vállalat szorgos kezű dolgozói már júniusban hozzáfogtak itt egy 58 férőhelyes korszerű parkírozó építéséhez. A szorgos munka meg is hozta gyümölcsét, hetek alatt elkészült a mű, amelynek a jelek szerint semmi értelme sincs, — ahogy mondani szokás —, a kutya sem használja. Az igazat megvallva, kétszer láttam az új parkírozó sármentes betonján benzínmotoros járművet. Egyszer

egy román rendszámú turistabusz ácsorgott itt, utasai szanaszét raskogatták a műanyag zacskókat, egymásnak mutogatván, hogy mit vásároltak. Volt helyük bőven. Másodszor egy ki-vénhedt Moszkvics alól lógott ki tulajdonosa lába, egy esős napot követően. Ő persze indokoltan használta az új parkolót. A túloldalon a sárba kellett volna fekdünie.

F. B.

Es akármennyire hihetetlen, ez mindennap így van. Ez itt tele van autóval...

... az étterem túloldalán pedig teljesen üres az új parkoló.

Szigeti Péter felvétele